

[Per Hækkerup.]

året i de senere år, og bagved denne stigning på de 10 milliarder kr. er der ingen produktionsforøgelse. Der er luft, der er intet. Det har været nævnt i den offentlige diskussion, at af disse 10 milliarder kr. oppustede værdier bliver et sted mellem 2½ og 3 milliarder kr. draget ud i forbruget enten igennem tillægslån eller ved ejerskifte. Jeg kan ikke vurdere, om dette tal er rigtigt — vi har i 21 mands udvalget spurgt økonomiministeren, om han kan skønne over dette tals størrelse — men hvis det blot er tilnærmelsesvis rigtigt, så ligger her måske den vigtigste årsag til den fortsatte inflatoriske bevægelse i Danmark. Jeg er derfor glad for, at det i statsministerens åbningstale tilkendegives, at regeringen er villig til at se på spørgsmålet om en skærpelse af kapitalvindingen. Det er et af de områder, som vi gerne vil tale med regeringen om.

Vi finder endvidere, når vi skal vurdere årsagerne til den situation, vi er kommet i, at der er en ting, som regeringen ikke synes at have forståelse for, men som vi finder det nødvendigt at understrege, og det er, at årsagen til en væsentlig del af vores misere på det betalingsmæssige område, og det, der først og fremmest er afgørende for, at vi har det høje renteniveau i Danmark — det er ikke tilstrækkeligt at henvise til renteniveauet i Europa — er den for tidlige ophævelse af obligationsrationeringen, som i virkeligheden slog bunden ud af obligationsmarkedet. Regeringen må erkende og forstå, at vi stadig befinder os i den situation, at der er en knaphed på kapital, som betyder, at hvis man ikke rationerer varen, så må prisen på varen stige. Det vil sige, at hvis man vil det høje renteniveau til livs, så er man nødt til at rationere den knappe kapitalmængde. Vi tror ikke på, at en rationering af obligationerne betyder en forøget kapitaltilgang, men vi ved, at forudsætningen for, at denne kapital kan skaffes billige, er, at man rationerer varen. Vort forslag om en genindførelse af obligationsrationeringen vil derfor ikke betyde en forøget kapitalmængde i Danmark, men det vil betyde, at den kapital, der kan stilles til rådighed for erhvervsliv og byggeri, vil kunne fås til en lavere rente, og det vil have sin virkning. Hvor stor den er, kan man vanskeligt vurdere helt eksakt, men det skal nok vise

sig, at man kommer af med omkring 20-30 pct. mindre, end man i dag må betale for kapital, der fås over obligationsmarkedet.

Vi tror altså, at det er nødvendigt, at regeringen erkender de virkelige årsager til vanskelighederne. Og så vil jeg gerne sige, at i den udstrækning vi kan diskutere os frem til en forståelse af, hvad de virkelige årsager til vore vanskeligheder er, er vi også villige til at indgå i forhandlinger med regeringen om, hvorledes man skal løse disse vanskeligheder.

Jeg kan starte med at sige, at vi for det første er enige med regeringen i målsætningen: afskaffelse af valutaunderskuddet, sænkning af renteniveauet og en bremsning af prisstigningerne. Det er vi enige i. Vi har fremsat vort antiinflationprogram. Jeg forstår ikke regeringens afvisning af dette. Jeg håber, at vi under drøftelserne i 21 mands udvalget også får lejlighed til at drøfte vores antiinflationprogram, som efter vor opfattelse må indgå som en bestanddel i disse drøftelser. Når man fra regeringens side har afvist vort forslag om en nedsættelse af priserne på visse varer med henvisning til, at det ville betyde en udpumpning af købekraft frem til 1. marts på ca. 400 mill. kr., så vil jeg gerne sige til regeringen og regeringspartierne: vi er da villige til at overveje, hvordan vi i øvrigt kan inddrage købekraft, sådan at vi nivellerer den virkning, regeringen og regeringspartierne synes at være så vældig bange for. Jeg må i øvrigt sige, at jeg undrer mig lidt over, at de er så bange for den, når man samtidig er i stand til at udbetale over 300 mill. kr. til dette idiotiske arbejdsgivertilskud. Men det gør man altså frit og frejdigt. Vi er — det vil jeg også gerne sige til finansministeren — villige til at overveje, hvordan finansministeren kan skaffe yderligere 400 mill. kr. Finansministeren er villig, forstår jeg, til at være med til en skærpelse af kapitalvindingsafgiften. Der kan allerede hentes noget. Man kunne jo redressere den fejl, man lavede med hensyn til formuebeskatningen sidste gang, da man skærpede beskatningen for andre borgere og lettede beskatningen for formueejerne. Men vi er også villige til at diskutere andre måder, hvorpå man kan skaffe disse midler. Vi kan jo styrke og supplere regeringens forsøg med et prisstop på en virkelig effektiv måde ved at sænke priserne på